

País de turistes

MOISÈS DE PABLO

Un propietari de restaurant en plena Costa Brava, amb molta clientela i èxit important, continuat durant anys, comenta que seria una bona mesura que la Generalitat obligués a fer un dia festiu setmanal en temporada alta. Això demostra la duresa i competitivitat del sector, i fins a quin punt és sacrificat, també per aquells que tenen èxit i no poden deixar d'oferir els seus serveis a la clientela.

Som un país de turistes. Amb els ingressos econòmics que això suposa i les molèsties que ocasiona. Està bé que a Barcelona plantegin els límits del model turístic, que ocupa apartaments i sobredimensiona d'hotels alguns espais. Perquè s'introdueix un criteri interessant: el futur a mitjà termini del sector. Un cop superat el sol i platja o el turisme massiu, envers opcions més socials i culturals. Cal entendre que l'espai urbà es modifica de tal manera que la ciutadania es veu afectada. Hauríem de ser una societat madura, per debatre els perills de ser la nova Venècia: és a dir, morir d'èxit. Enmig d'això, hi ha la necessitat de renovació del sector hotelier.

Un informe de la Generalitat calcula que calen 735 milions d'euros per rehabilitar els hotels de la costa. La xifra que ja de per si és important, revela que el 65% de les instal·lacions hoteleres necessiten una posada al dia urgent. El model anterior de Lloret de Mar, per entendre'ns, ha de passar a millor vida si volem ser competitius. La incògnita és saber si els professionals del sector tenen la capacitat econòmica, l'empenta i la visió per anar cap aquesta realitat, o tots en patirem les conseqüències.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2016/08/30/pais-turistes/801454.html?utm_source=rss